

adedi 2007 yılında bir günlük başvuru süresi tanınmış ve aynı gün ezbere geliştirilerek yapılmış proje başvurularıdır. Bu nedenle ciddiye alınmaması gerekir. Yani toplamda Türkiye’de 2000’e yakın hidroelektrik santralının değerlendirilmesi gündemdedir. Lisans alan bu projelerin birçoğunda da herhangi bir gelişme kaydedilmemiş, satışa çıkarılarak lisans ticareti yapılmış, bu da ifade yerindeyse bir “proje borsası” oluşmasına yol açmıştır. Planlanan 2000 projenin 419 adedi Doğu Karadeniz’de yer almaktadır. Yapılan ve yapılacak HES’ler için;

- HES’lerin çoğunluğu için hidrolojik ölçümler ve değerlendirmeler eksik ve hatalıdır. Enerjinin çok karlı bir yatırım olduğunu görenler bu alanda yatırıma eksik bilgi ve bilgilendirmeler ile başlamışlardır.

- Bu konuda yeni bir ticaret sektörü doğmuştur. Bu durum “çantacılar”ı ifadesini de literatürümüze sokmuştur. Diğer bir ifadeyle, ne olduğu belli olmayan sanal proje ticareti de denebilir.

- Derelerin doğal hayatının devamını sağlayacak can suyu (derelere bırakılması gereken minimum su miktarı) mevcut uygulamalarda kurak ve ıslak yılların yüzdesi olarak uygulanmaktadır. Ancak can suyu miktarına özellikle küçük derelerde, dere ve mansap koşulları incelenerek karar verilmelidir. Bu doğal hayatın devamını garanti altına alabilmek için bir ön koşuldur. Bu nedenle can suyu pazarlık konusu yapılamaz. Ayrıca can sularının hidroelektrik santral inşaatları bittikten sonra denetlenmesi ve kontrolünün yapılmasının şartları ortaya net olarak konulmuştur. Bu da ilerleyen süreçte doğal hayatın olumsuz etkilenmesine neden olabilecek bir husus olarak öne çıkmaktadır.

- Bölgedeki su kaynaklarının değerlendirilmesinde havza yönetimi esas alınmalıdır. Havza derivasyonu (bir nehir üzerindeki suyun başka bir nehre aktarılması) uygulamalarında oldukça dikkatli olunması gerekmektedir. Hidroelektrik santral projeleri genel havza planlamasına ters düşmeyecek biçimde uygulanmalıdır.

- Yöre halkına da elektrik sağlayacak mikro hidroelektrik santraller de bölge açısından değerlendirilmeli bu konuda merkezi planlama yapılmalıdır.

- Bölge açısından oldukça önemli Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED) raporları proje yerinde inceleme yapılmadan masa başında oluşturulabilmektedir. ÇED raporları sadece dosyada olması gereken bir doküman olarak değerlendirilmeli tüm hidroelektrik santraller için gerçek anlamıyla uygulanmalıdır.

- Türkiye’deki birçok hidroelektrik santralin kurulu gücü 50 megavatın altında olmasına karşın kurulu gücü 50 megavatın altında olan hidroelektrik santraller için 10–50 MW arası santrallerde proje dosyasına bağımlı olarak gerektiğinde ÇED raporu istenmektedir. 10 MW altındaki santrallerde ise ÇED raporu istenmemektedir. 17 Temmuz 2008 tarih ve 26939 sayılı resmi gazetede yayınlanan çevresel etki değerlendirme yönetmeliğinde hidroelektrik santrallerin çevre etkisi incelenmesi nispeten sıkı kurallara bağlanmıştır. Kurulu gücü 0,5 ile 25 arası olan hidroelektrik santraller için ÖN ÇED raporu, kurulu gücü 25 megavatın üzerinde olan hidroelektrik santraller için de ÇED raporu istenmektedir. Ancak 17 Temmuz 2008 tarihine kadar neredeyse Türkiye’deki tüm nehirler için HES lisansı alındığından yeni getirilen uygulama bir kandırma ibaretidir. Bu nedenle lisans almış dahi olsalar tüm hidroelektrik santraller için ÇED raporları istenmelidir. Tesis işletmeye açıldıktan sonra da gereğinin yapıp yapılmadığını tespit edebilecek kontrol mekanizmaları geliştirilmeli ve yöre halkının istek ve şikayetlerini hızlı bir şekilde inceleyebilecek kurumsal bir yapı oluşturulmalıdır.

- Mevcut mevzuata göre planlama aşamasından sonra HES projelerinin denetimi hiçbir aşamada yapılmamaktadır. HES’lerin ölü yatırıma dönüşmemesi için akım gözlemlerinin sağlıklı bir biçimde yapılması zorunludur.

Özellikle 1980 sonrasında Dünya Bankası ve IMF ekseni olarak Ülkemizde her alanda uygulama alanı bulan küresel yeni liberal politikalar enerji alanında da etkili olmuştur. 2001 yılında bu politikaların etkisiyle

enerji üretim tesislerinin yapımı tamamen özel sektöre devredilmiştir. 2001 yılından bu yana projeler özel sektör tarafından geliştirilmiştir. Ancak firmaların büyük çoğunluğu su kaynakları alanında tecrübesi olmayan başka sektörlerden gelmektedir (Tekstil, çimento, vs.). Bu firmalar sonuçta inşaat işlerini müteahhlik firmalarına yaptıracaklardır. Ancak bu kadar projeyi gerçekleştirebilecek baraj tecrübesine sahip firma sayısı ülkemizde sınırlıdır. Büyük depremde yaşayarak öğrendiğimiz gibi gecekodu binaları bundan böyle “gecekodu barajlar” olarak karşımıza çıkacaktır.

Şimdiye kadar Türkiye’de barajların yapımı DSİ Genel Müdürlüğü sorumluluğunda olduğu ve bu projelerin tüm mühendislik disiplinlerinin gerektirdiği mühendislik kuralları içerisinde en emniyetli tarafta kalınarak yapıldığı için ülkemizde herhangi bir baraj kazası yaşanmamıştır. Türkiye bu konuda Dünyadaki en başarılı ülkelerden biridir. Ancak bundan sonraki dönemde girdi-çıkışı ilişkisi bağlamında hakim konuma getirilen kar kavramı çerçevesinde kamusal kaynak kullanımından kamusal fayda ve kamusal güvenlik alanına kadar genişletilebilecek yaygın bir alanda daha dikkatli olunması gerekmektedir. Çünkü bu konuda küresel politikalara koşut olarak kamunun rolü tasfiye edilmiştir. Denetimsizlik ayyuka çıkmıştır. Bu sürecin faturası, zarar gören doğa, akılcılıktan uzak kullanılan kaynaklar ve yoksulluk olarak tüm halkımıza çıkarılacağı aşikârdır.

Son dönemde kamu, tüm alanlardan tasfiye edildiği gibi, su kaynaklarının yönetiminden de tasfiye edilmektedir. Siyasi iktidar genel ekonomik ve politik yaklaşımına uygun olarak, suyun özelleştirilmesinin de önünü HES’ler ile açmıştır. “Sularımızı boşa akıtmıyoruz” diyerek başlatılan HES projelerinin akıbeti belirsizdir ve yapımı tamamlanmış proje aşamasında olan tüm HES projeleri denetim mekanizmasına Küresel Su Politikaları ve Türkiye tabi tutulmalıdır. Kamu acilen plansız ve denetimsiz ilerleyen proje inşaatlarını denetime almalıdır.

4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu çerçevesinde geliştirilecek olan projelerde hazine garantisi ve rezervuar alanı 15 km²’den büyük olan projeler için alım garantisi bulunmamaktadır. Tüm risk yatırımcıya aittir. Devletin garantisi olmasa da sonuç olarak kötü yatırımın riski tüm kamunun sırtındadır. Bu nedenle projelerin her aşamasında denetim şarttır. Devlet herhangi bir garanti vermemesine rağmen çoklu başvuru olan projelerden işletmeye alınacağı günden itibaren üretilecek olan enerjiden vaat edilen oranlarda 49 yıl boyunca katkı payı alacaktır. Bu yöntemle oldukça büyük bir kaynak yaratılmaktadır. Ancak bu katkı paylarının nerelerde kullanılacağına takibi oldukça önemlidir.

Son dönemde, kendisini beş ile on senede amorti edecek, işletmeleri neredeyse yarım yüzyıl hiçbir masraf yapmadan çalıştıracak HES projeleri öne çıkarılmaktadır. Bu ölçüde karlı olan projelerin kamu tarafından yapılmaması kamuyu ciddi biçimde zarara uğratmaktadır. Süreç, kamunun ve toplumsal çıkarların devre dışı bırakıldığı, özel sektörün ihtiyaç ve taleplerinin belirleyici olduğu özellikler taşımaktadır. Karadeniz bölgesi insanı haklı olarak bu uygulamalar nedeniyle tedirgindir. Bu tedirginliğin ortadan kaldırılmasının yolu ise, insanların hayatlarına ve doğal çevrelerine zarar vermeyecek, bölge insanının onayını alacak projelerin hayata geçirilmesinden geçmektedir.

Kısa vadede projelere kamu denetimi getirilmeli, uzun vadede HES projeleri kamu kaynakları ile yapılmalıdır. “Can suyunu” bile pazarlık konusu haline getiren özel sektörün, içme ve sulama suyuna ayrılan miktar konusunda insafılı davranması beklenemez.

Yerli yenilenebilir enerji kaynağının kullanıldığı HES’lerin yapılmasından, akarsuların bu amaçla kullanılması olumludur. Ancak, projelerin her aşamasında ciddi bir şekilde kamu denetimi sağlanmalı, mamba ve mansap su haklarına önem verilmelidir.

HES’ler kamu eliyle yapılmalı, özelleştirme adı altında sularımızın talan edilmesine, ulusal ve uluslararası sermaye gruplarına peşkeş çekilmesine izin verilmemelidir.